

Sygn. akt XVII AmE 90/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.** przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 31 grudnia 2018 r., znak: Nr (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 90/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 31 grudnia 2018 r., znak: Nr (...), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12, art. 56 ust. 2 w związku z art. 56 ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2018 r., poz. 755 z późn. zm.), w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. ((...)), ul. (...), lok. (...), kary pieniężnej w związku z naruszeniem warunku 2.2.4., warunku 2.2.5., warunku 2.2.1. oraz warunku 2.4.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 19 lipca 2010 r., Nr (...) (z późn. zm.) orzekł, że:

1. przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. ((...)), ul. (...), lok. (...), posiadający numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), naruszył:

a) warunek 2.2.4. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 19 lipca 2010 r., Nr (...) (z późn. zm.), poprzez wprowadzenie do obrotu:

- na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w B., ul. (...) benzyny silnikowej o jakości niezgodnej z wymogami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw V ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680) - zwanym dalej rozporządzeniem jakościowym;

- na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...), oleju napędowego o jakości niezgodnej z wymogami zawartymi w rozporządzeniu jakościowym;

- na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., oleju napędowego o jakości niezgodnej z wymogami zawartymi w rozporządzeniu jakościowym,

b) warunek 2.2.5. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 19 lipca 2010 r., Nr (...) (z późn. zm.), poprzez:

- nieposiadanie ważnego dokumentu określającego parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego będącego przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w B. ul. (...);
- nieposiadanie ważnych dokumentów określających parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego i benzyny silnikowej będących przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...),

c) warunek 2.2.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 19 lipca 2010 r., Nr (...) (z późn. zm.), poprzez nieposiadanie aktualnych świadectw legalizacji odmierzaczy paliw ciekłych zainstalowanych na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...),

d) warunek 2.4.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 19 lipca 2010 r., Nr (...) (z późn. zm.) poprzez:

- niepoinformowanie Prezesa URE o rozszerzeniu i ograniczeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: o rozpoczęciu eksploatacji oraz zaprzestaniu z dniem 1 sierpnia 2016 r. eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanych w Ł., ul. (...), oraz w B., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmian;
- niepoinformowanie Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany;
- niepoinformowanie Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany;
- niepoinformowanie Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w Ł., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany,

2. za działania opisane w pkt. 1 lit. a-d wymierzył przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. ((...)), ul. (...), lok. 8, karę pieniężną w wysokości 80.769 zł (słownie: osiemdziesiąt tysięcy siedemset sześćdziesiąt dziewięć złotych).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. wnosząc o „uchylenie wymierzonej kary pieniężnej, ewentualnie o uchylenie decyzji w całości”. Powód nie podniósł żadnych zarzutów.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

- 1) odrzucenie odwołania, ewentualnie o:
- 2) oddalenie odwołania i przeprowadzenie dowodów z dokumentów zgromadzonych w toku przedmiotowego postępowania administracyjnego - na okoliczność prawidłowości wydanej decyzji administracyjnej,
- 3) zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 19 lipca 2010 r., Nr (...), z późniejszymi zmianami, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki udzielił koncesji na obrót paliwami ciekłymi przedsiębiorcy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., ul. (...) lok. 8,, na okres od 20 lipca 2010 r. do 20 lipca 2020 r.

Koncesjonariusz nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu i ograniczeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: o rozpoczęciu eksploatacji i zaprzestaniu z dniem 1 sierpnia 2016 r. eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w Ł., ul. (...), o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w B., ul. (...), o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w K., ul. (...), o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., oraz o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w Ł., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany.

We wniosku o zmianę koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 13 stycznia 2017 r. (wpływ do Prezesa URE 18 stycznia 2017 r.) Koncesjonariusz oświadczył, że od dnia 4 kwietnia 2014 r. prowadził obrót paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w K., ul. (...), oraz stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w miejscowości P. (...), gm. S.. Ponadto od dnia 8 kwietnia 2013 r. Koncesjonariusz prowadził obrót paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w Ł., ul. (...)

Koncesjonariusz nie dochował należytej staranności przy prowadzeniu działalności koncesjonowanej, gdyż:

- wprowadził do obrotu przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w B., ul. (...), benzyny silnikowej o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa,
 - wprowadził w dniu 11 maja 2017 r. do obrotu przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...), oleju napędowego o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa,
 - wprowadził w dniu 18 lipca 2017 r. do obrotu przy wykorzystaniu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., oleju napędowego o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa,
 - nie posiadał ważnego dokumentu określającego parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego będącego przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w B., ul. (...),
 - nie posiadał w dniu 11 maja 2017 r. ważnych dokumentów określających parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego i benzyny silnikowej będących przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...),
 - nie posiadał w dniu 11 maja 2017 r. aktualnych świadectw legalizacji odmierzaczy paliw ciekłych zainstalowanych na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...),
 - nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu i ograniczeniu zakresu działalności-objętej koncesją, tj.: o rozpoczęciu eksploatacji i zaprzestaniu z dniem 1 sierpnia 2016 r. eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanych w Ł., ul. (...) oraz w B., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany;
 - nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją, tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w K., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany,
- nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją, tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany,

- nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją, tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w Ł., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany, (co stwierdzono w toku postępowania), spoczywa na podmiocie gospodarczym prowadzącym sprzedaż tego paliwa.

Pismem z dnia 3 października 2017 r., Nr (...) (...)DB Prezes URE działając na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1165 z późn.), zawiadomił Koncesjonariusza o wygaśnięciu z dniem 27 września 2017 r. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej na podstawie decyzji z dnia 19 lipca 2010 r., Nr (...) (z późn. zm.).

Pismem z 5 września 2016 r. Zastępca Dyrektora Izby Celnej w Ł. przekazał Prezesowi URE informacje o naruszeniu przez Koncesjonariusza warunków koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. wprowadził do obrotu przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych| w B., ul. (...), benzynę silnikową o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa.

Kontrolę przeprowadzono na stacji paliw Koncesjonariusza w dniu 11 maja 2017 r. przez upoważnionych funkcjonariuszy (...)Skarbowego w K. (Protokół z czynności kontrolnych: (...) (...)z dnia 11 maja 2017 r.).

W trakcie kontroli stwierdzono, że kontrolowana stacja paliw ciekłych posiada zbiorniki na olej napędowy oraz benzynę bezołowiową Pb 95 i benzynę bezołowiową Pb 98. Nie przedstawiono kontrolującemu aktualnych świadectw legalizacji dla odmierzaczy paliw ciekłych. Przedstawione świadectwa legalizacji ponownej, były aktualne do dnia 31 lipca 2016 r. Ponadto nie przedstawiono świadectw jakości oleju napędowego i benzyny z ostatniej dostawy. Przedstawiono natomiast świadectwo dostawy z dnia 13 kwietnia 2017 r.

W dniu 11 maja 2017 r. do kontroli pobrano dwie próbki oleju napędowego, każdą w ilości około 1l z dystrybutora nr 3 i zbiornika nr 3, oraz dystrybutora oleju napędowego, ze zbiornika nr 1 z partii 6090 l oleju napędowego. Pobrane próbki przekazano do akredytowanego laboratorium (...) w B. D. Terminal Samochodowy w K. (...) (...) T..

W dniu kontroli w zbiornikach znajdowało się 4900 l oleju napędowego, zaś w zbiorniku nr 1 znajdowało się 6090 l oleju napędowego. Na okoliczność pobrania próbek sporządzono: Protokół pobrania próbek towaru Nr (...) (...) (...) z dnia 11 maja 2017 r. (próbka pobrana z partii 4900 l oleju napędowego tj. ze zbiornika nr 3), oraz Protokół pobrania próbek towaru Nr (...)z dnia 11 maja 2017 r. (próbka pobrana z partii 6090 l oleju napędowego tj. ze zbiornika nr 1).

W toku badań przeprowadzonych przez L. Urząd Celno-Skarbowy w B. D. Laboratorium (...) w K. (...) (...) T., badań laboratoryjnych paliwa pobranego ze zbiornika nr 3 [Sprawozdanie z badań nr (...) z dnia 14 czerwca 2017 r.) stwierdzono, że olej napędowy pobrany do kontroli w dniu 11 maja 2017 r. przez upoważnionych funkcjonariuszy Urzędu Celno-Skarbowego w K. na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K. ul. (...), nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu jakościowym, tj. temperatura zapłonu w tyglu zamkniętym metodą (...)M. wyniosła poniżej 40,0°C, przy tolerancji minimum powyżej 55,0 °C, co oznacza że parametr przekroczone o ponad 27,27 % dopuszczalnej normy. Podkreślić należy, iż badanie próbek przeprowadzone zostało przez autoryzowane laboratorium mające odpowiednie akredytacje do przeprowadzania tego rodzaju badań.

W wyniku przeprowadzonych przez Instytut Nafty i Gazu w K., Zakład (...), (...) (...) K., ul. (...), badań laboratoryjnych paliwa (Sprawozdanie z badań nr (...) z dnia 21 lipca 2017 r.) stwierdzono, że olej napędowy pobrany do kontroli w dniu 18 lipca 2017 r. przez upoważnionych pracowników (...) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w K. na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w miejscowości P. (...) (...) (...) S., nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu jakościowym: skład frakcyjny tj.: 95% (V/V) destyluje do temperatury 383°C, przy tolerancji maksimum 365,9°C, co oznacza że parametr przekroczone o ponad 4,67 % dopuszczalnej normy.

W wyniku przeprowadzonych przez akredytowane laboratorium badawcze: (...) Sp. z o.o. Dział Laboratorium, ul. (...), (...) (...) S., badań laboratoryjnych paliwa (Protokół z badań Nr C- (...) z dnia 28 sierpnia 2017 r.) stwierdzono, że próbka kontrolna oleju napędowego pobrana w dniu 18 lipca 2017 r. przez upoważnionych pracowników (...)

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w K. na stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w miejscowości P. (...) (...)-(...) S., nie spełniała wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu jakościowym: skład frakcyjny tj.: 95% (V/V) destyluje do temperatury 378,2°C, przy tolerancji maksimum < 360+5,9°C, co oznacza że parametr przekroczone o ponad 3,36 % dopuszczalnej normy.

Z uwagi na fakt, iż badanie próbki kontrolnej oleju napędowego (nr próbki (...)), wykazało mniejsze przekroczenie parametru składu frakcyjnego: destylacji 95% (V/V) do temperatury 365,9°C, niż badanie próbki oleju napędowego (nr próbki (...)), a obie próbki pobrane zostały w trakcie jednej kontroli przeprowadzonej w dniu 18 lipca 2017 r. na stacji paliw ciekłych Koncesjonariusza zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., niniejsze postępowanie obejmuje swym przedmiotem, wprowadzenie do obrotu oleju napędowego o jakości niezgodnej z wymogami rozporządzenia jakościowego, stwierdzonej przez (...) (...) Sp. z o.o. Dział Laboratorium, ul. (...), w Protokole z badań Nr C- (...) z dnia 28 sierpnia 2017 r.

Stwierdzono również, że Koncesjonariusz nie posiadał ważnego dokumentu określającego parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego będącego przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w B., ul. (...).

Powód w dniu 11 maja 2017 r. wprowadził do obrotu przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...), olej napędowy o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa, co wynika z załączonego do Protokołu z czynności kontrolnych nr (...) - (...). (...)286.2017 z dnia 11 maja 2017 r., sprawozdania L. Urzędu Celno-Skarbowego w B. D. Laboratorium (...) w K. (...)-(...) T., badań laboratoryjnych paliwa pobranego ze zbiornika nr 3 (Sprawozdanie z badań nr (...) (...) z dnia 14 czerwca 2017 r.).

W trakcie czynności kontrolnych przeprowadzonych w dniu 11 maja 2017 r. przez upoważnionych funkcjonariuszy (...) Skarbowego w K. na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K. ul. (...), stwierdzono, że Koncesjonariusz nie posiadał ważnych dokumentów określających parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego i benzyny silnikowej będących przedmiotem obrotu na tej stacji paliw. Ponadto stwierdzono, że Koncesjonariusz nie posiadał aktualnych świadectw legalizacji odmierzaczy paliw ciekłych zainstalowanych na kontrolowanej stacji paliw.

W dniu 18 lipca 2017 r. powód wprowadził do obrotu przy wykorzystaniu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., olej napędowy o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa, co wynika z załączonego do Protokołu kontroli: nr (...) z dnia 18 lipca 2017 r., sprawozdania Instytutu Nafty i Gazu w K., Zakład (...), (...)-(...) K., ul. (...), z badań laboratoryjnych paliwa (Sprawozdanie z badań nr (...) z dnia 21 lipca 2017 r.), a także z załączonego do Protokołu kontroli nr: WN. (...)85.2017 z dnia 1 sierpnia 2017 r., protokołu (...) Sp. z o.o. Dział Laboratorium, ul. (...), (...)-(...) S., z badań laboratoryjnych paliwa - próbki kontrolnej oleju napędowego (Protokół z badań Nr C- (...) z dnia 28 sierpnia 2017 r.).

Powód nie posiadał ważnego dokumentu określającego parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego będącego przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w B., ul. (...).

W dniu 11 maja 2017 r. nie posiadał ważnych dokumentów określających parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego i benzyny silnikowej będących przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...).

W dniu 11 maja 2017 r. nie posiadał aktualnych świadectw legalizacji odmierzaczy paliw ciekłych zainstalowanych na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...).

Powód nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu i ograniczeniu zakresu działalności objętej koncesją tj. o rozpoczęciu eksploatacji i zaprzestaniu z dniem 1 sierpnia 2016 r. eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanych w Ł., ul. (...), oraz w B., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany.

Powód nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w K., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany.

Powód nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w miejscowości P. Iły (...), (...)-(...) S., w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany.

Powód nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w miejscowości Ł., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany.

Benzyna silnikowa będąca przedmiotem kontroli Dyrektora Izby Celnej na stacji paliw zlokalizowanej w miejscowości B., ul. (...), której użytkownikiem był Koncesjonariusz, nie spełniała wymogów jakościowych.

Przychód powoda oszacowany na podstawie zgromadzonych dokumentów, z uwagi na nieprzedstawienie przez powoda sytuacji finansowej za rok 2017 wyniósł (...) zł.

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania sądowego, których autentyczność nie były przez żadną ze stron postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

Warunek 2.2.1. koncesji przewiduje, że „Koncesjonariusz jest obowiązany do utrzymywania stanu technicznego oraz wyposażenia obiektów, instalacji i urządzeń zapewniających wysoką efektywność i najlepszą jakość wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją z uwzględnieniem racjonalnego poziomu kosztów, przy zachowaniu obowiązujących przepisów określających wymogi techniczne, w tym metrologiczne, jakościowe i ochrony środowiska oraz do przestrzegania przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, w tym w szczególności w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia”, powód naruszył ten warunek przez nieposiadanie aktualnych świadectw legalizacji odmierzaczy paliw ciekłych zainstalowanych na kontrolowanej stacji paliw.

Z literalnego brzmienia warunku 2.2.1. udzielonej powodowi koncesji, które nie podlega wykładni rozszerzającej, jednoznacznie wynika, że jest to warunek koncesji, który samodzielnie określa jakimi względami i wartościami powinno się kierować przedsiębiorstwo energetyczne przy wykonywaniu działalności. W razie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi na stacji paliw z wykorzystaniem odmierzacza gazu ciekłego propan-butan oraz odmierzaczy paliw ciekłych innych niż gazy ciekłe, nie posiadających w ustalonym i wskazanym okresie ważnych dowodów prawnej kontroli metrologicznej, koncesjonariusz nie wypełnia zatem ciążącego na nim z mocy koncesji obowiązku utrzymywania stanu technicznego oraz wyposażenia obiektów, instalacji i urządzeń zapewniających wysoką efektywność i najlepszą jakość wykonywanej działalności objętej koncesją.

Z kolei warunek 2.2.4. koncesji określa, że „Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami określonymi obowiązującymi przepisami i wynikającymi z zawartych umów”, powód naruszył ten warunek przez trzykrotne wprowadzenie do obrotu paliw o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami.

W ustalonym stanie faktycznym stwierdzono, że powód (Koncesjonariusz) nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu i ograniczeniu zakresu własnej działalności objętej koncesją tj.: o rozpoczęciu eksploatacji i zaprzestaniu z dniem 1 sierpnia 2016 r. eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w Ł., ul. (...), o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w B., ul. (...), o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w

K., ul. (...), o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., oraz o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w Ł., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany. Koncesjonariusz oświadczył dopiero we wniosku o zmianę koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 13 stycznia 2017 r. (wpływ do Prezesa URE 18 stycznia 2017 r.), że od dnia 4 kwietnia 2014 r. prowadził obrót paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w K., ul. (...), oraz stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w miejscowości P. (...), gm. S.. Ponadto od dnia 8 kwietnia 2013 r. Koncesjonariusz prowadził obrót paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w Ł., ul. (...).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy - Prawo energetyczne, działalność gospodarcza wykonywana w zakresie obrotu paliwami ciekłymi wymaga ona uzyskania koncesji przez Przedsiębiorcę. Koncesja natomiast, stosownie do przepisu art. 37 Prawa energetycznego, określa nie tylko przedmiot i zakres działalności, ale również szczególne warunki wykonywania działalności objętej koncesją, mające na celu właściwą obsługę odbiorców. Wypełnianie postanowień określonych w warunkach wykonywania działalności objętej koncesją stanowi podstawowy obowiązek Koncesjonariusza.

Sąd podziela stanowisko organu regulacyjnego, że wprowadzenie do obrotu paliw ciekłych niespełniających wyznaczonych norm to działanie na ich niekorzyść. Działanie takie należy zakwalifikować jako wprowadzenie konsumentów w błąd poprzez sprzedaż towaru o jakości innej niż oczekiwana. Pozwany podnosi, że celem koncesjonowania działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi jest takie stworzenie systemu obrotu paliwami, w którym konsument może mieć pełne zaufanie do prawidłowości prowadzonej przez koncesjonariusza działalności, w tym jakości nabywanego paliwa. Powód, uzyskując koncesję na obrót paliwami ciekłymi, stał się podmiotem zobowiązanym do wypełniania postanowień (warunków) określonych w tej koncesji i odpowiedzialnym za dołożenie należytej staranności przy wykonywaniu koncesjonowanej działalności gospodarczej w rozumieniu art. 355 § 2 Kodeksu cywilnego, który to przepis ma zastosowanie do oceny zachowań powoda w odniesieniu do jego kontrahentów.

Powód miał zatem obowiązek czuwać nad tym, by warunków koncesji nie naruszać, a więc tak zorganizować działalność, aby wykluczyć możliwość wprowadzenia do obrotu paliwa o jakości nie odpowiadającej normom.

Powoda bowiem, który jest koncesjonowanym przedsiębiorcą, bez wątpienia obowiązuje przy zawieraniu transakcji zakupu i sprzedaży paliw podwyższony miernik należytej staranności uwzględniający zawodowy charakter tej działalności określony właśnie w art. 355 § 2 k.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2011 r., III SK 10/11).

Powód zatem, uzyskując koncesję na obrót paliwami ciekłymi, stał się podmiotem zobowiązanym do wypełniania postanowień (warunków) określonych w tej koncesji i odpowiedzialnym za dołożenie należytej staranności przy wykonywaniu koncesjonowanej działalności gospodarczej.

Warunek 2.2.5. koncesji w brzmieniu: „Koncesjonariusz jest obowiązany do posiadania ważnego dokumentu określającego parametry fizyko - chemiczne danej partii paliwa będącego przedmiotem obrotu, wydanego każdorazowo przez bezpośredniego sprzedawcę tego paliwa, a także do wydania na jego podstawie każdemu przedsiębiorcy prowadzącemu obrót paliwami ciekłymi, a innemu odbiorcy na jego żądanie, oświadczenia we własnym imieniu o zgodności parametrów jakości dostarczonego paliwa z parametrami jakości wynikającymi z obowiązujących w tym zakresie przepisów i z zawartej z odbiorcą umowy. W przypadku importu lub przesunięcia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych określonych niniejszą koncesją, Koncesjonariusz jest obowiązany do przeprowadzania kontroli jakości wprowadzanych do obrotu paliw celem sprawdzenia dotrzymywania przez te paliwa parametrów jakościowych wynikających z krajowych norm jakościowych określonych w obowiązujących przepisach oraz przekazania wyników badań odbiorcy”, powód naruszył przez nieposiadanie ważnych dokumentów określających parametry fizyko - chemiczne danej partii paliwa na dwóch stacjach paliw.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 11 maja 2017 r. przez upoważnionych funkcjonariuszy (...)Skarbowego w K. na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K. ul. (...) stwierdzono bowiem, że Koncesjonariusz nie posiadał

ważnych dokumentów określających parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego i benzyny silnikowej będących przedmiotem obrotu na tej stacji paliw.

Natomiast warunek 2.4.1 koncesji w brzmieniu: „Koncesjonariusz jest obowiązany zawiadomić Prezesa URE o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją (w tym w szczególności nazwy, siedziby, numeru w rejestrze przedsiębiorców, numeru identyfikacji podatkowej, rozszerzenia bądź ograniczenia zakresu tej działalności) nie później niż 14 dni od dnia ich powstania”, powód naruszył przez niepoinformowanie Prezesa URE o 5 przypadkach istotnych zmian w prowadzonej działalności koncesjonowanej.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego należy uznać, iż zachodzą podstawy do nałożenia na odwołującego kary pieniężnej za działanie określone w art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne. Przez zaakceptowanie warunków udzielonej koncesji, odwołujący zaakceptował również obowiązek ujęty w jej punkcie 2.4.1., zgodnie z którym Koncesjonariusz jest obowiązany zawiadomić Prezesa URE o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją (w tym w szczególności nazwy, siedziby, numeru w rejestrze przedsiębiorców, numeru identyfikacji podatkowej, rozszerzenia bądź ograniczenia zakresu tej działalności) nie później niż 14 dni od dnia ich powstania.

Należy podkreślić, że warunek ten jednoznacznie zobowiązuje koncesjonariusza do zawiadomienie organu w razie zmiany zakresu działalności.

Koncesjonariusz dokonał istotnych zmian (głównie rozszerzenia) sposobu wykonywania działalności gospodarczej określonej w koncesji nie zgłaszając tej zmiany organowi koncesyjnemu. Podnieść należy, iż wzorzec działania przedsiębiorcy zgodnego z przepisami prawa zobowiązywał koncesjonariusza do złożenia wniosku o odpowiednie rozszerzenie zakresu udzielonej koncesji, co wynika stąd, iż Prezes URE obowiązany jest każdorazowo ustalić w postępowaniu administracyjnym, czy wnioskodawca spełniać będzie wskazane ustawą - Prawo energetyczne warunki wykonywania działalności koncesjonowanej. Wiąże się to w szczególności z koniecznością zbadania, czy przedsiębiorstwo, które złożyło wniosek o zmianę koncesji, polegającą w przedmiotowej sprawie na rozszerzeniu zakresu działalności o stacje paliw, spełniać będzie wskazane w art. 33 ustawy - Prawo energetyczne, warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, w tym w szczególności możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej w rozszerzonym zakresie (art. 33 ust. 1 pkt 3) (m.in. czy działalność taka nie stanowi zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz środowiska - czy spełnia normy przeciwpożarowe, przeciwporażeniowe i restrykcyjne wymogi ochrony środowiska).

Istotnym jest zatem, iż wymagania koncesji nakazywały przedsiębiorcy podjąć wszelkie niezbędne działania w konkretnym terminie – 14 dni, aby zawiadomić o zmianie zakresu, w tym rozszerzeniu działalności na dzierżawione zbiorniki paliwowe znajdujące się na stacji paliw w miejscowości W.. Bezsprzecznie bowiem wykonywanie działalności powoła również tym zakresie podlegało zgłoszeniu tego faktu organowi regulacyjnemu, zgodnie z wymogami koncesji z punktu 2.4.1.

Ponad wszelką wątpliwość został stwierdzony fakt naruszenia warunku koncesji w punkcie 2.4.1., a tym samym naruszenia bezwzględnie obowiązujących przepisów prawnych.

Przedsiębiorca jako profesjonalista miał obowiązek przestrzegania warunków koncesji, na które się zgodził i o co wnioskował składając wniosek o udzielenie koncesji dla prowadzenia zaplanowanej przez siebie działalności gospodarczej.

Dodać w tym miejscu należy, że profesjonalizm przedsiębiorcy powinien przejawiać się w dwóch podstawowych cechach jego zachowania: postępowaniu zgodnym z regułami fachowej wiedzy oraz sumienności. Wzorzec należytej staranności musi uwzględnić zwiększone oczekiwania co do zawodowych kwalifikacji koncesjonariusza-specjalisty, co do jego wiedzy i praktycznych umiejętności skorzystania z niej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2005 r., IV CK 100/05, Legalis 92763).

Przepis art. 355 § 2 k.c. wymaga od podmiotów prowadzących działalność gospodarczą przy uwzględnieniu ich zawodowego charakteru, staranności szczególnego rodzaju. To przemawia za tym, że przedsiębiorca obowiązany jest do zwiększonej skrupulatności, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania, jak również uzasadnione jest oczekiwanie od niego wiedzy na temat sposobu wykonywania koncesjonowanej działalności. W istotę działalności gospodarczej wpisane jest również posiadanie specjalistycznej wiedzy nie tylko obejmującej czysto formalne kwalifikacje, lecz także doświadczenie wynikające z praktyki zawodowej i ustalone standardy wymagań. Powód, zdaniem Sądu, powyższych kryteriów nie spełnił.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, że prowadzenie działalności w miejscowości W. nie naruszało warunków koncesji.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza Prezes URE, przy czym art. 56 ustawy - Prawo energetyczne obliuguje Prezesa URE do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który popełnił jeden z wymienionych w tym przepisie czynów.

Przepisy art. 56 ust. 1 i ust. 2 stanowią samodzielną podstawę do wymierzenia kary i nie przewidują konieczności wykazania winy. Odpowiedzialność ponoszona na podstawie art. 56 ustawy - Prawo energetyczne jest odpowiedzialnością o charakterze obiektywnym i wypływa z samego faktu naruszenia przepisów, a nie jest oparta na zasadzie winy. Odpowiedzialność podmiotów na podstawie powołanych przepisów oparta jest na zasadzie bezprawności działania lub zaniechania, zaś stopień zawinienia karanego podmiotu bierze się pod uwagę tylko przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej - stosownie do art. 56 ust. 6 ustawy - Prawo energetyczne.

Naruszając warunki koncesji we wskazanym wyżej punktach, powód wypełnił przesłanki z art. 56 ust. 1 pkt 12 prawa energetycznego.

W przedmiotowej sprawie podkreślenia wymaga, iż kwestia winy nie ma znaczenia, albowiem z punktu widzenia przepisów ustawy – Prawo energetyczne, w szczególności treści art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy, istotny jest sam fakt jego naruszenia, poprzez naruszenie warunków koncesji, bez konieczności wykazywania zawinionego działania przedsiębiorcy.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów. Z kolei w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że powód nie złożył wniosków dowodowych, zaś kwestie poruszone w odwołaniu stanowią powtórzenie stanowiska wyrażonego w postępowaniu administracyjnym, jak również stanowią jedynie polemikę z treścią zaskarżonej decyzji.

Zdaniem Sądu decydujące znaczenie w przedmiotowej sprawie ma ocena dokonana przez Prezesa URE, co do charakteru i rozmiaru naruszenia obowiązków wynikających z przepisów ustawy – Prawo energetyczne i udzielonej koncesji. Sąd stanął na stanowisku, że wysokość nałożonej na odwołującego kary pieniężnej znajduje uzasadnienie w świetle obowiązujących przepisów prawa.

Sąd uznał poczynione przez Prezesa URE ustalenia za prawidłowe, w szczególności ustalono, iż:

- wprowadził do obrotu przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w B., ul. (...), benzynę silnikową o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa,

- w dniu 11 maja 2017 r. wprowadził do obrotu przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...), olej napędowy o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa,
- w dniu 18 lipca 2017 r. wprowadził do obrotu przy wykorzystaniu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., olej napędowy o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa,
- nie posiadał ważnego dokumentu określającego parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego będącego przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w B., ul. (...),
- w dniu 11 maja 2017 r. nie posiadał ważnych dokumentów określających parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego i benzyny silnikowej będących przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...),
- w dniu 11 maja 2017 r. nie posiadał aktualnych świadectw legalizacji odmierzaczy paliw ciekłych zainstalowanych na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...),
- nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu i ograniczeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: rozpoczęciu eksploatacji i zaprzestaniu z dniem 1 sierpnia 2016 r. eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanych w Ł., ul. (...) oraz w B., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmian,
- nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany,
- nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją, tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany,
- nie poinformował Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją, tj.: rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w Ł., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany, (co stwierdzono w toku postępowania).

Stwierdzić należy, że Koncesjonariusz nie podjął działań zmierzających do zapewnienia prawidłowej jakości paliwa w każdym stadium jego obrotu. Przedsiębiorca dopuścił się co najmniej winy nieumyślnej, naruszając:

1) obowiązek wynikający z warunku 2.2.4. posiadanej przez niego koncesji:

- wprowadzając do obrotu przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych, zlokalizowanych w B., ul. (...), benzynę silnikową o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa;
- wprowadzając w dniu 11 maja 2017 r. do obrotu przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...), olej napędowy o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa;
- wprowadzając w dniu 18 lipca 2017 r. do obrotu przy wykorzystaniu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., olej napędowy o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa,

2) obowiązek wynikający z warunku 2.2.5. posiadanej przez niego koncesji:

- nie posiadając ważnego dokumentu określającego parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego będącego przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w B., ul. (...);
- nie posiadając ważnych dokumentów określających parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego i benzyny silnikowej będących przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...).

3) obowiązek wynikający z warunku 2.2.1. posiadanej przez niego koncesji nie posiadając aktualnych świadectw legalizacji odmierzaczy paliw ciekłych zainstalowanych na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...),

4) obowiązek wynikający z warunku 2.4.1. posiadanej przez niego koncesji:

- nie informując Prezesa URE o rozszerzeniu i ograniczeniu zakresu działalności objętej koncesją, tj.: o rozpoczęciu eksploatacji i zaprzestaniu z dniem 1 sierpnia 2016 r. eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanych w Ł., ul. (...), oraz w B., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmian;
- nie informując Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją, tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany;
- nie informując Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją, tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany;
- nie informując Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją, tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w Ł., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany.

Ustalając stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia Koncesjonariusza oraz wysokość kary uwzględniono fakt, iż w trakcie kontroli stwierdzono:

1) trzykrotnie wprowadzenie do obrotu przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych zlokalizowanych: w B. ul. (...), w K. ul. (...) oraz w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., paliwa ciekłego (benzyny silnikowe i olej napędowy) którego parametry jakościowe były niezgodne z parametrami wynikającymi z norm określonych w obowiązujących przepisach,

2) nieposiadanie ważnego dokumentu określającego parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego będącego przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych w B., ul. (...), oraz ważnych dokumentów parametry fizyko-chemiczne oleju napędowego i benzyny będących przedmiotem obrotu na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...),

3) nieposiadanie aktualnych świadectw legalizacji odmierzaczy paliw ciekłych zainstalowanych na stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...),

4) niepoinformowanie Prezesa URE o rozszerzeniu i ograniczeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: o rozpoczęciu eksploatacji i zaprzestaniu z dniem 1 sierpnia 2016 r. eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanych w Ł., ul. (...), oraz w B., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmian,

5) niepoinformowanie Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w K., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany,

6) niepoinformowanie Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: o rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych, zlokalizowanej w miejscowości P. (...), (...)-(...) S., w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany,

7) niepoinformowanie Prezesa URE o rozszerzeniu zakresu działalności objętej koncesją tj.: rozpoczęciu eksploatacji stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w miejscowości Ł., ul. (...), w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany.

W myśl art. 56 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

Przy ustalaniu wysokości kary wzięto ponadto pod uwagę dotychczasowe zachowanie Koncesjonariusza, tj. fakt, że nie był on karany za naruszenie warunków koncesji w związku z prowadzeniem działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi. Negatywnie oceniono natomiast nieudzielenie przez Koncesjonariusza odpowiedzi na wezwania kierowane do Niego w toku niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 56 ust. 7a ustawy - Prawo energetyczne, w sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (z wyłączeniem art. 68 § 1-3).

Zgodnie natomiast z treścią art. 23 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2017 r., poz. 201 z późn. zm.), organ podatkowy określa podstawę opodatkowania w drodze oszacowania, jeżeli brak jest ksiąg podatkowych lub innych danych niezbędnych do jej określenia.

Przechodząc w tym miejscu do kwestii wymiaru nałożonej na odwołującego kary pieniężnej należy wskazać, że na podstawie art. 56 ust. 3 – ustawy Prawo energetyczne, wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Przychód powoda wobec braku złożenia przez niego informacji o ogólnej sytuacji finansowej Koncesjonariusza o wielkości przychodów i dochodów wynikających z działalności koncesjonowanej w zakresie paliw ciekłych osiągniętych w roku 2017 oraz o przychodzie z prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi za rok, przyjęto oszacowano na podstawie posiadanych dokumentów, uwzględniając przy tym fakt, iż koncesja na obrót paliwami ciekłymi udzielona Koncesjonariuszowi wygasła z dniem 27 września 2017 r. Przychód ten za rok 2017 wyniósł (...)zł.

W związku z tym stopień zawinienia przedsiębiorcy jest należało określić jako duży, wobec braku zgłoszenia rozszerzenia działalności gospodarczej oraz dołożenia po stronie przedsiębiorcy należytej staranności w prowadzeniu działalności koncesjonowanej i naruszenia jej wskazanych wyżej postanowień, regulowanej przez Państwo, świadczy natomiast o dużej szkodliwości czynu powoda.

Uwzględniając natomiast możliwości finansowe Przedsiębiorcy Sąd uznał, że wymierzona przez Prezesa URE kara pieniężna 80.769 zł nie jest zbyt surowa wobec stwierdzonych w sprawie naruszeń przepisów i nie stwarza zagrożenia utraty płynności finansowej powoda ze względu na wysokość osiągniętych przed powoda przychodów w 2017 roku.

Sąd uznał, że wysokość nałożonej kary pieniężnej nie jest karą zbyt surową w stosunku do stopnia zawinienia, jak również szkodliwości czynu. Sąd ustalając wysokość kary pieniężnej jakkolwiek określa ją w sposób ocenny, jednakże nie dowolny. Przy wymiarze kary pieniężnej należy wziąć pod uwagę szereg kryteriów mając na względzie stan faktyczny sprawy. W przedmiotowej sprawie zatem, wartość procentowa ustalona została w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, albowiem górna granica kary wynosi 15%, także naruszenie przepisów po raz pierwszy wpłynęło na ustalenie poziomu kary w dolnych granicach. Ważnym aspektem w określeniu wysokości kary jest fakt, iż stan nie zgłoszenia zmiany zakresu działalności gospodarczej był długotrwały. Dodatkowo powód naruszył szereg postanowień koncesji, o których była mowa wyżej. Dodać również należy, iż zachowanie przedsiębiorcy wywołuje skutki negatywne dla stabilności rynku paliwa w wymiarze lokalnym, który kontrolowany jest przez państwo, dlatego też szkodliwość czynu jest większa niż znikoma.

Zdaniem Sądu wysokość nałożonej na przedsiębiorcę kary stanowić będzie karą adekwatną, a zatem wystarczającą dla realizacji w jej celów w tym aspekcie, przy czym podkreślenia wymaga, że nałożona kara pieniężna musi być również dla podmiotu na tyle dolegliwa i odczuwalna, aby mogła spełnić swój prewencyjny charakter.

Kara w tej wysokości, stanowiąca 4,20 % przychodu osiągniętego w roku 2017 z działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi kształtuje się w dolnym progu jej maksymalnego wymiaru - tj. 15 % przychodu Koncesjonariusza. Wzięto pod uwagę okoliczność, że było to pierwsze naruszenie przepisów przez przedsiębiorcę.

Niewątpliwie powód nie dopełnił należycie swych obowiązków poprzez zaniechanie zgłoszenia zmiany zakresu prowadzonej działalności gospodarczej do urzędu regulacyjnego do czego obliguje treść koncesji, co w dalszej kolejności wpływa niekorzystnie na brak przejrzystości dla organu regulacyjnego jeśli chodzi o rzeczywisty stan na rynku paliw. Podkreślenia wymaga przy tym, że przedsiębiorca który uzyskał koncesję od państwa powinien w rzetelny sposób wywiązywać się z nałożonych na niego obowiązków.

Uznanie, że szkodliwość czynu dokonanego przez przedsiębiorcę była większa niż znikoma uniemożliwia odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej. Organ regulacyjny nie ma obowiązku w myśl art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne do odstąpienia od wymierzenia podmiotowi kary.

Reasumując, w ocenie Sądu, kara pieniężna we wskazanej wyżej wysokości będzie pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a zatem będzie zarówno realną, jak i odczuwalną dolegliwością dla ukaranego podmiotu oraz wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań. W ocenie Sądu sytuacja finansowa odwołującego przedsiębiorcy pozwala na uiszczenie kary w orzeczonej wysokości bez uszczerbku dla aktywów przedsiębiorstwa, co jednak nie będzie stanowić nadmiernego obciążenia finansowego dla powoda.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c oddalił odwołanie wobec braku podstaw do jego uwzględnienia. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński